

Exercitiū vtile et xpendiosum. nō

Intentio de te exuas et xpm in duas.
 Ap[osto]lus. mortui em[en]t[er] es[is]. ad colozen[ses] 3°
 Est aut[em] finis tuus. put oia d[omi]n[us] de
 fugias in modū et sequaris comod[um]
 quietis diuitiar[um] delicar[um] et honorū.
 Et si ad temp[us] relinq[ui]s a quod horū
 nō alit[er] q[uam] de p[er]iculatōz in idem vel in
 maius redeas. **C**ristū igit[ur] in duas
 cū ei[us] volūtate. p[er] sumis delicis diui
 tias et horūz obseruas et hec que tua
 sūt cotidie ei fac[er]is modo et ordi[n]e
 quo sibi placet. In cui[us] b[ea]t[us] placito hoc
 sumū videt et arduū odire hec que
 amas et amāe que odis. **C**ōstitue g[er]o
 s[ed] suas s[er]u[as] tue libertati arcta et serui
 pulosam s[er]uitutē vt nichil horū liceat
 que libent[er] et ad hec nūq[ue] p[er]cedas
 inuiscencia ducit s[ed] necessitate im
 pellente. **N**ec credas leuiter eē ne

cessitate ꝑ cito sentis vel puā in cōmo
ditate. **I**nde gaude te inuenisse deo sa
crificiū si in te inuenias cupiditatem
cui inferas irū ut in siti tua potes
te acceto. **S**ic ergo age vō inimico tuo
vt rāo vl' mūqꝫ hēat vñ letet ꝑ sit i
cōtinuo luctu. **S**ubtēhe ei nūc delica
tū cibū nūc cibū rē et tm̄ ei certam cō
cede necessitatē. **I**n carcerā eū in cella
sb̄tēhe ei hūanū colloquiū et solatiū
Ligna ei nūc visum nūc auditū et vix
concede ei lumē itineris quo p̄gat.
Temp̄ cogē eū alius seruire minūqꝫ
p̄mittas ei obsequiū impendi. **I**n
psalms et ymnis eū sic cogē at
tendē et graui eū oburgēs in cepta
tōne si sacrificia nō offerat mēdulla
ta et oleū deuotōnis nō fuerit
desup. **T**emp̄ nullū otio relinqs
aut te ꝑt̄ recentēs negligēcias

trucas. aut deuotoꝝ p̄habitā resu-
 mas et nouā p̄ sacra mēditatoꝝ sus-
 cates. Cū pau sand̄ comēdēd̄ ā alias
 nēciti indulgēd̄ fuit cū timore et
 merōe xp̄ulsus et nō ex elcōne acce-
 das sciens q̄ nūsq̄ plures sūt laq̄i
 qm̄ vbi p̄les videntur cōmoditates.
 Cū tibi videt tabnacin̄ tuū vndiq̄
 pacatū certus esto q̄ t̄mūq̄ tuus
 parat insidias ul̄ incur sū. et tu fac
 similit. Cogita sollicitate cū cor tuū fuit
 quietū quo ordme tuā s̄biā deicias
 et in p̄petuū exiliū mittas.
 quō vnam tuā m̄tarcēs et vi-
 cul̄ leges ut nūq̄ erūpat. quō
 carnis libidmē enerues ut potius
 languēat caro q̄ lasciuat quō tūo
 sitatē odias et vilibz et s̄ibz se con-
 tentā eē cogas. quō vicis p̄ murū
 tū sp̄ōnis accessum interdicas.

Ad omnia agenda cogitanda siue
loq̄da sacra scripturā ducē aduoca
et exemplē xp̄i et sc̄oz in simili casū
interoga ut scias incitū tuū et exitū
securū. qm̄ qui sequit̄ eā nō ambulat
in tenebris. Non leuē de tempore loq̄
ris siue bonū siue malū qm̄ qui se
dilatāt alius ē onerosus qui se vici
pat p̄t scandalizare audientē. Cū
quis salū a te requirit ul solaciū nō
multiplex verba n̄ medicus multa
expta per te quia sepe hac occasiōe
multa occultanda denudant. sed
sc̄ias siue sc̄oz siue maiorū si radicē
vulneris cognoueris et medicus
fueris ei p̄ antihoto tribue. Om̄at
gaudē simpliciā cū gaudente et cū
flente ingemisce et d̄mo pacto
cōmitte. **S**i quis sc̄i a te amonēdus
fuit cūspice caute conditōes eius

qui arguendus est et tuas et per
 compacōs veriusq; pensa quē veri
 similit̄ hūmana sic res exitu. Et sīde
 teiore vel nō meliore sūp sede ul' alio
 resuando vel temp̄i potiori. **Totū**
 aut̄ discite in interioribz versari
 ut sint ocli tui semp ad dñm qm̄
 ibi in cō abscondito vidz cor tuū
 et illud discite ad eius arbitriū com
 pone. Discite interrogare consāam
 tuā om̄i hora que est secretissima
 famula eius cot̄ studiose adūtat
 quid acceptū sit corā eo om̄i temp̄e
Stab aut̄ in int̄inis tuis corā
 eo tū om̄i timore et reuētia pp̄
 eius eminentiā et tuā vilitatem
 nō maḡ aut̄ mirabilia ab ip̄o postu
 lans aut̄ velut amicu gerens. s;̄
 m̄t̄ velut dampnādq; corā iudice
 thens tecū an̄ faciē eius om̄ia p̄t̄

et negligentias tuas confitens ei et
veniam petens proprie vicium familia
re tu frequentis succubis dicens
Quoniam iniquitate contra animam et contra pro
prium meo. Et illud Quoniam iniquitate
meam ego cognosco et Nunc veluti
mendiculus detegens ei vulnera
tua et remedium petens. Nunc vero
tibi propter imperas quanta benefici
ta accepisti et quoniam in gratiam exitis
ti. Post hoc si senseris eum vel te
comitente vel non exaudientem
tunc gaude gaudio spirituali quia ipse
iuste et laudabiliter agit et tu quod
fructuosum est. et est finis

Bernardus. Quod minus habet non possibile
supplebit in nobis minus gratie
Gregorius. Bonum opus est in voluntate
et dei adiutorio erit in perfectione.